

nævnte aftagningspligt for fabrikkerne anslås at ville omfatte ca. 19 000 tons rapsfrø. Da høsten af rapsfrø i 1961 overstiger denne mængde, og det samme ventes at ville blive tilfældet i 1962, er det — for så vidt muligt at stille rapsavlerne lige — nødvendigt at opdele den pris, som betales af margarinefabrikker m. fl., således at 80 øre pr. kg for vinterraps og 70 øre pr. kg for vårraps udbetales til forhandleren, medens restbeløbet 42 øre indgår som en afgift i en fond, der fordeles mellem samtlige rapsavlere. Rapsfonden skønnes i 1961-62 at ville komme til at råde over ca. 8 mill. kr. til fordeling på den samlede høst, der anslås til henimod 30 000 tons, således at der af fonden vil kunne fordeles ca. 26 øre pr. kg rapsfrø til avlerne.

Lovforslaget foreskriver ikke en leveringspligt svarende til aftagningspligten, og rapsfrøet kan derfor eksporteres eller sælges her i landet til andre formål, f. eks. hvis markedsforholdene betinger en højere pris end de nævnte 80 øre, resp. 70 øre pr. kg. Dette skønnes i det væsentlige at være tilfældet, for så vidt angår høst 1961. Virksomhederne skal i så fald alene betale afgiften på 42 øre pr. kg.

Margarineindustriens fællesudvalg har tiltrådt, at den forhøjelse af bordmargarineprisen, som de foreskrevne priser og afgifter medfører, ikke må overstige 10 øre pr. kg. Denne forhøjelse er mindre end den, som en frivillig ordning ville have givet margarinefabrikkerne adgang til.